

színészek körében. Ismerte őt mindenki és fantasztikus füllentései olyan népszerűvé tették, hogy méltán lehetett őt a magyar Münchhausennek nevezni. Kollégái nagyon szerették és egész könyvre való história kering róla a színészek között.

Kőszegi Károlyné (Losonci Andrus Etel), színésznő, sz. 1876 okt. 6-án, Losoncon. Színpadra lépett 1895 márc. 1-én, Makó Lajos színikazgatónál.

Kőszegi színészet. Kőszegen már Déryné is játszott, 1820 május havában, midőn Kilényi Dávid volt itt az igazgató. (Déryné Naplója, I. kötete, 437., 440. old.) 1845 febr. havában Pázmán Mihály itt az igazgató. 1869 aug. havában Károlyi Lajos, 1882 ápr. havában ifj. Bokor József, 1884 husvétján Bánfalvi Béla az itt működő igazgató. Később (1901—02) Kunhegyi Miklós jár itt, 1909 nov. havában pedig Kiss Árpád társulata vonult be a városba. 1910 dec. havában ifj. Kőszegi József ügyvédjelöltet megválasztják a Színpártoló Egyesület titkárává. 1911 febr. havában Nádassy József az igazgató; 1912 ápr. 7-én Thury Elemér soproni társulata kezdte meg a szezonját és ápr. 30-án fejezte be. 1913 jún. 2-án Patek Béla győri, 1917 júl. havában pedig Rácz Dezső színikazgató működött Kőszegen. Az újabb időkben a Mulató nevű vendéglő tánctermeiben tartanak előadást, az őszi hónapokban, 6—8 hétig. 1929-ben 400 pengő segélyt kapott az igazgató, továbbá 200 pengő természetbeni adományt is. A színpártoló egyesület 240 tag felett rendelkezik. A színügyek referense dr. Nagy Miklós tanácsnok. A színterembe elfér 380 egyén. Igazgatók 1929—1930-ban Radó Béla, Alapi Nándor.

Kőszegi Teréz, operaénekesnő, sz. 1901 február 13-án, Budapesten. Szülei tanítónőnek szánták s a tanítói klevélet meg is szerezte, de szép énekhangja lévén és tehetséget is érezvén magában, beiratkozott a Zeneművészeti Főiskolába, ahol nemcsak énekhangját képezték ki, hanem színpadi játékot is tanult. Közben a francia, német és angol nyelvekben, úgyszintén a zongorajátékban sok jártasságot szerzett. A Zeneakadémia elvégzése után, 1923 június havában leszerződött a Városi Színházhoz, melynek azóta állandó tagja s az ottani opera-

előadások egyik kiváló erőssége, sőt mikor a Városi Színház állami kezelésben volt, Kőszegi Terézt több ízben felleltették a Magy. Kir. Operaházban is. De nemcsak mint opera-énekesnő ér el sikereket, hanem — színészi tehetségénél fogva — a klasszikus operetteknek s a magyar népszínműveknek is hivatott előadója. Az 1928-ik év első negyedében művészi körúton volt Amerikában, ahol opera-áriáival és szép magyar nótáival mindenfelé nagy sikert aratott, de nemcsak ott, hanem már előzőleg (1927 nyarán) Olaszországban is. A „La Vedetta d'Italia” (1927. VII. 21.) kiemeli kvalitásait, meleg, dallamos hangját, tökéletes timbre-jét, hangjának biztos iskolázottságát, szenvedélyes mimikáját. Az amerikai lapok közül a „The New-York Times” (1928. I. 22.) különösen a „Faust” „ékszer-áriá”-ját méltányolja, a „Szabadság” c. amerikai magyar lap pedig (1928. II. 15.) szépen énekelte magyar népdalait dicséri. Kvalitásait különben a sajtó és közönség idehaza is méltányolja, úgy a színpadon, mint a hangversenyteremben s a Rádióban. 1929-ben elnyerte a Székesfőváros 1000 pengős ösztöndíját. Főbb szerepei: Pillangó kisasszony (címszerep), Margit (Faust), Nedda (Bajazzók), Micaela (Carmen), Musette (Bohémélet), Juliska (Jancsi és Juliska), Antónia (Hoffmann meséi), Cherubin (Figaro), Marcellina (Fidélío), Annácska (Bűvös vadász), Mari (Eladott menyasszony; Cár és ács), Adalgisa (Norma), Saffi (Cigánybáró), Médi (Három a kis lány), Iluska (János vitéz), Erzsike (Sárga sikó), Évi (Cigány), Erzsike (Akácvirág), Rafaéla (Nagyapó) stb., stb.

Kőszínház. Nem új keletű szó, mert azóta ismerjük, amióta az első kőszínház megépült hazánkban. (1692-ben, Nagyszombatban.) És azóta a vágy is minden színész lelkében itt ég: „kőszínházban játszani!” Ebben az óhajban benne van az állandóság tudata, mert a kőszínházban játszó színész ezzel a ténnyel fel van mentve a vándorlással járó kellemetlenségektől, jobban tud takarékoskodni, gazdaságosabban berendezkedni, megértőbb közönség előtt játszhat, több alkalma nyílik a művészetnek, hivatásának élni s ekként anyagi és erkölcsi tekintetben valóban siker érhet el.